

Лично той самъ за себе си не съществувава: цѣлото му същество е обзето отъ родината, която запълня живота му. И той иска всички, като него да се жертвуваатъ за свободата на тая родина. Колко много е огорченъ като вижда, че малцина сѫтия, които могатъ да служатъ съ неговата искрена чистосърдечност на отечество и народъ.

И той ясно излага цѣлата си душа въ едно свое писмо:

„Работата нѣма още кой да поеме, та сѫмъ принуденъ още самъ да се излагамъ въ опасности да тичамъ на горе на долу. Пѣкъ турцити нѣма село нито кѫратъ ханища да ни са разпратили да търсятъ. Пишатъ ми писма отъ вредъ да се не излагамъ въ опасности, а не мога да гледамъ на страшливите ни работници които отъ страхъ заситъ сичко и работа да стои на едно място.